

Reactie van Van Lanschot op de onderzoeksmethode van de Eerlijke Bankwijzer (15^e beleidsupdate – september 2015)

De 15^e beleidsupdate van de Eerlijke Bankwijzer kenmerkt zich naar onze mening door een eenzijdige methode en een onzorgvuldige uitvoering. Hieronder lichten we dat toe.

- *Geen oog voor ‘materialiteit’*
De Eerlijke Bankwijzer verwacht vanaf dit jaar dat Van Lanschot ook ‘beleid’ formuleert voor de thema’s visserij, voedsel, bosbouw, mijnbouw, olie & gas en energieopwekking. Dat deze thema’s voor ons niet materieel zijn – we zijn er via kredieten en/of beleggingen voor eigen rekening niet bij betrokken - speelt voor de Eerlijke Bankwijzer geen rol. Zij past op alle banken een ‘one size fits all’ methode toe, zonder rekening te houden met de grote onderlinge verschillen tussen banken.
- *Weinig waardering voor engagement; uitsluiting scoort beter*
De Eerlijke Bankwijzer methode zit vol met uitsluitingselementen. Zo zouden we allerlei sectoren en activiteiten volledig moeten uitsluiten: alle fossiele brandstoffen, nucleaire energie, grootschalige waterkrachtcentrales, genetische modificatie van dieren, alle entertainment met dieren (dolfinaria, circussen), et cetera. Wij kiezen echter voor een engagementstrategie.
- *Geen onderscheid tussen directe en indirecte betrokkenheid*
Of we nu een directe lening aan een bedrijf verstrekken of op indirecte wijze betrokken zijn (beleggen van klantgelden in een extern beleggingsfonds), in beide gevallen stelt de Eerlijke Bankwijzer extreem hoge eisen aan ons duurzaamheidsbeleid. Bij kredietverlening begrijpen we een deel van deze eisen wel, maar bij beleggingen voor klanten niet. Van Lanschot belegt klantgelden vooral via beleggingsfondsen, zowel van haar dochter Kempen & Co als van andere financiële instellingen. Het is niet mogelijk om alle gedetailleerde eisen van de Eerlijke Bankwijzer via in- en externe beleggingsfondsen dwingend op te leggen aan bedrijven. Laat staan dat wij langs deze weg ook de toeleveranciers van deze bedrijven zouden kunnen beïnvloeden. En toch is dat wat de Eerlijke Bankwijzer van ons verwacht.
- *Te gedetailleerde beoordelingscriteria*
De Eerlijke Bankwijzer is van mening dat banken niet meer kunnen volstaan met algemene beleidsuitgangspunten zoals ‘we voldoen aan alle ILO-Richtlijnen’. Dergelijke richtlijnen moeten voortaan expliciet in ons beleid worden genoemd, inclusief de inhoud van die richtlijnen. Daarnaast zouden banken deze richtlijnen voor iedere asset class (kredieten, hypotheke, eigen beleggingen, vermogensbeheer, et cetera) apart moeten vertalen naar beleid.
Wij denken dat dit onmogelijk uit te voeren is. Bij de presentatie van de nieuwe Eerlijke Bankwijzer-methode in het voorjaar van 2015 bleek waarom: het aantal onderliggende deelscores voor Van Lanschot verviervoudigde, van 200 naar meer dan 800. Na maanden van intensief overleg heeft de Eerlijke Bankwijzer het aantal deelscores uiteindelijk weer teruggebracht. Maar volgend jaar wil zij opnieuw de uitgebreide methode gaan hanteren. Wij zijn van mening dat zo’n groot aantal deelscores operationeel onmogelijk is te vertalen naar (begrijpelijk) bankbeleid.
- *Veel fouten en onduidelijkheden bij de uitvoering van het onderzoek*
Tijdens de controle van het door onderzoeksbureau Profundo verrichte voorwerk, bleek dat er veel fouten gemaakt zijn. Zelfs na meerdere correctieslagen bevat ook het vandaag gepubliceerde rapport nog diverse onjuistheden.